

ἀξιόπιστους μαρτύρους πὼς / ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβεν ἀπὲ τὸν ἄνωθεν ἀφέντην τὸν
παπᾶ τὸν χρεωφελέτην ρε / ἄλῖα 20/ καὶ ἔφησέν του καὶ τὰ πέντε ρεάλια διὰ νὰ
τὴν ἐγράψην αὐτὴν / καὶ τὸν ἄρχον της τὸν σινιὸρ Γεωργιλᾶ Καλόταν εἰς τὴν Ἀγία
Πρόθεσιν τοῦ ἀφέν / τη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐκράτηε ὁ ἄνω λεγόμενος
ἀφέντης Γριμπιᾶς ἔ / να περιβόλι εἰς τὴν Τρυμαλία τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ καὶ τὸ
αὐτὸν περιβόλιν / τὸ ἔδωσεν τῆς ἄνωθεν κερά Μανταλένας νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ
καρποτρώγῃ / ἕως οὗ νὰ λάβῃ τὸ ἐκεῖνο χρέος ὅθεν ἡ αὐτὴν κερά Μανταλένα
ἐπειδὴ / καὶ νὰ ἐπλερώθῃ ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀφέντη παπᾶ τὸ εἰρημένον χρέος τοῦ ρε-
/ φουδάρειν τὸ λεγόμενον περιβόλιν ὡς πρᾶμα ἐδικόν του ἐδῶ παρὼν καὶ / ὁ ἄρχος
της ὁ σινιὸρ Γεωργιλᾶς καὶ εἶναι καὶ μὲ τὸ θέλημάν του εἰς μαρτυρίας τῶν / κά-
τωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων — —

/ — Θεόφλακτος Διασίτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

431

Ψυχικὸ

φ. 237^v - 239^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 3/ τὴν
σήμερον / ἡ κερά Συναδινὴ γυνὴ τοῦ ποτὲ μαστρὸν Ἀντώνη Πανταλούφου τοῦ Σι-
φιναίου / λέγειν ἔνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς / κά-
τωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους πὼς τὸ χωράφιν ἡγου τὸ ποτιστικὸν / ὁποῦ κρατεῖν
ἀμανάτε καὶ καρποτρώγει τον διὰ εἴκοσιν πέντε ρεάλια εἰς / τὴν τοποθεσίαν τῶν
Ἐγγαριῶ τὰ ὁποῖα ρεάλια εἶναι ἀπὸ τοῦ μακαρίτην / τοῦ ἄνωθεν ποτὲ μαστρὸ
Ἀντωνίου καὶ ἐδάνεισέν τα τῆς ποτὲ κερά Ἀν / τωνίνας τῆς γυνῆς τοῦ ποτὲ Μιχά-
λη Θεόφιλου τὰ ὁποῖα τορνέσια τὰ ἐ / πῆρε διὰ χρεῖα τοῦ μοναστηριοῦν της τῶν
Ἀγίων Σαράντω καὶ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ἦτον προσηλωμένον τοῦ μοναστηριοῦν ἡγου
τῶν Ἀγίω Σαράν / των. Τώρα ἡ αὐτὴν κερά Συναδινὴ συνλογιζομένην τὸν συν-
φέρον τῆς ψυ / χῆς της θέλει θεληματικῶς της καὶ λέγειν πὼς τὸ εἰρημένον ἄνωθεν
πρᾶ / μα νὰ τὸ τρώγῃ ἕως φούρου ζωῆς της καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της νὰ εἶναι /
[.]λη εἰς τὸ ἴδιον μοναστήριν ἐλεύθερον παντολεύθερον καὶ διὰ τὸ αὐτὸν χρέος /
εἴκοσιν πέντε ρεάλια ἐταιριάσασιν μὲ τὸν μπανοσιώτατον ἐν ἱερομο / νάχοις καὶ
πνευματικὸν παπᾶ κύρ Γρηγόριον τὸν Σαντοριναῖον τὸν ἐφημέριον / τοῦ εἰρημένου
μοναστηριοῦ τῶν Ἀγίω Σαράντων ὅτιν νὰ γράψῃν εἰς τὴν Ἀγία / Πρόθεσιν τοῦ

μοναστηριοῦ τρία ὀνόματα τὴν αὐτὴν Συναδινὴν καὶ τὸν μπο / τέν της ἄντρα τὸν
 Ἀντώνιον καὶ τὴ ποτέ της μητέρα τὴν Μαρία διὰ νὰ εὕρου / ἔλεος εἰς τὲς ψυχές
 τος. Λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ νὰ ταιριάσασιν εἰς τὸν αὐτὸν τρό / πον λέγειν ἡ κερά Συνα-
 δινὴ ὅτιν τὸ ἐκεῖνο σκρίτον εὐρίσκεται εἰς τὴ μάνα / τῆς καντζηλλαρίας κάμοῦ τοῦ
 ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ ἀκόμη καὶ ἄλλες / ὁμολογίες διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
 καὶ ἔτσι νὰ εἶναι νουλάδα καὶ νὰ μὴν / ἀξίζουσιν ὡσὰν νὰ μὴν ἐθέλασιν γενεῖ ποτὲ
 πάρεξ ἐτοῦτον τὸ παρὸν γρά / μμα νὰ εἶναι στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ τὰ
 ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπο / γράφου καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια — —
 / — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μαρτυρᾷ — —
 / — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε ++
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

432

Διαθήκη

φ. 238^v - 239^{r-v}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 23/
 εἰς τὸ ἄρχον / τικὸν τοῦ εὐγενῆ μισερ Θεοφύλακτου Διασίτην ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς
 τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν / ντελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ
 Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ὁ / ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Θεοφύλακτος ὁμάδιν
 μετὰ τὴν συνβίαν του τὴν κυρία Ἐνκα / τερίνα εὐρισκόμενοι καὶ οἱ δύο εἰς κλίνες
 κατὰκοιτοιν φοβιζάμενοι τὴν ἀωρί / α τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τοὺς καταλάβῃ
 ἀφνίδια καὶ μείνου ἀδιόρθωτοι ἐπρο / σκάλεσαν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο
 ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθω / θήσονται καὶ μείνου τὰ τίποτές τος διορ-
 θωμένα καὶ τὰ παιδία τος εἰρηνικὰ καὶ ἀσκανδάλιστα / καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνουσιν
 πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συνχώ / ρεσιν τοῖς
 εἰπόντα κατ' αὐτοὺς τί ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν ἐπειτα ζητοῦν καὶ αὐτοῖνε τὰ ὅμοια παρὰ
 αὐ / τῶν εἶτα ἀφήνουσιν ὁλωνῶν τος τῶν μαιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ / τὴν ἐδικὴν τος ὅμως λέσιν ἂν τὸς ἐτύχην θά-
 νατος νὰ τοὺς ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν ἐνορίαν τος / κατὰ τὴν ἀξίαν τος. Ὅθεν λέσιν
 τὸ αὐτὸν ἀντροῦνο πῶς ὄντας ἐπαντρέψασιν τὴν ἀρχοντοπού / λαν τος τὴν κυρία
 Σμαράγδα τῆς ἐπουρκοτάξασιν τὰ ἴδια σπίτια μετὰ τὸν θάνατόν τος / τώριν θεω-
 ρώντας τὸ σπλάχνος καὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν δούλεψιν ὅπου τὸς ἤκαμε εἰς τὴν ἀρ-
 ρώστειάν τος / καὶ τὴ λάτρα καὶ τὴν ἀγάπη ὅπου ἔδειξεν εἰς τὸ θάνατον τῆς θυγα-